

ZPRÁVA O ČINNOSTI DOBROVOLNÍKŮ

VE FAKULTNÍ THOMAYEROVĚ NEMOCNICI V PRAZE

**PROGRAM PRO ODDĚLENÍ DĚTSKÉ NEUROLOGIE A DĚTSKÉ
PSYCHIATRIE PŘIPRAVIL CANISTERAPEUTICKÝ TÝM :**

**DANA SCHEJBALOVÁ, LUDMILA VODIČKOVÁ, NATÁLKA
SCHEJBALOVÁ, DARINKA, FANY, ARANKA.**

ROK 2008

Je další rok a my se opět pouštíme do „práce“ a vyrážíme za dětmi do TFN. Přes menší komplikace, které nás provázely v průběhu zimy se budeme snažit vynahradit dětem a pejskům to, o co jsme je za toto období ošidily.

11. 3. se znovu blížíme k nám důvěrně známým budovám. Fanyinka je již netrpělivá, nedočkavě přešlapuje a „zpívá“ nám ještě před branami nemocnice. Práce s dětmi ji velice baví tak nám to dává aktivně a hlasitě najevo.

Konečně jsme tady. Tentokrát v sestavě Dana, Natálka, Fany a Nike. Nike je náš mladý pejsek plemene čivava, který se jeví jako velmi nadějný pro naše aktivity. Má velmi rád děti, je mazlivý a i přes to, že je desetkrát menší než Fanyinka, nijak si své mini proporce nepřipouští a není bázlivý. Jen jeden maličký problém máme, upřednostňuje děti, o dospělé nejeví tak velký zájem. Snad se i tento malý prohřešek dá napravit a Nike se stane platným členem CT týmu. Zatím složil CT zkoušky juniorů a na podzim ho čekají zkoušky dospělých pejsků.

Opět jako první navštěvujeme oddělení dětské neurologie, kde nás velice hezky vítají sestřičky a během chvíličky je herna plná dětí a maminek. Fanyinka je ve svém živlu, mizí v záplavě dětských ručiček a posléze se stává polštářkem některých malých pacientů. Nike se chová vzorně i přes to, že tato návštěva je jeho premiérou. Děti jsou milé, šimrají ho na břicho a malý Nike si tuhle péči náležitě vychutnává.

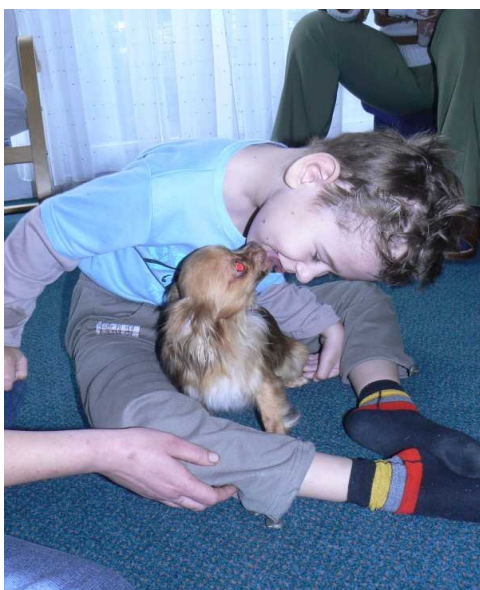
Tentokrát ani nedojde na jiné aktivity, děti jsou spokojené s přítomností pejsků a plyšová zvířátka, či knížky, které s sebou máme použijeme určitě někdy příště.

Na oddělení dětské psychiatrie jsme přišli mezi děti v době, kdy byly všechny v herně. Sem s námi jde jenom Fanyinka, Nika jsme nechtěly hned první den přetěžovat. Děti se na Fanyinku sesypaly, jako včeličky na kytičku. Dohodli jsme se se sestřičkou, že nám děti bude posílat po skupinkách, abychom se jim, mohly plně věnovat. Rozhodnutí o tom, kdo půjde za pejskem, jsme opět nechaly na sestřičce. Děti byly milé, jen pár „divočejších“ kluků jsme musely občas usměrnit, ale vše jsme bez problémů zvládly. Kromě mazlení Fanyinky a povídání o pejscích, jsme s dětmi vyplňovaly a vybarvily pracovní listy, které tématicky doplňují naši činnost se zvířaty, hlavně se psy. Děti to velice bavilo a poslední skupinka smlouvala se sestřičkou, že klidně oželi večeri, jen když s nimi zůstaneme trochu déle. Je nám moc fajn a domů odjíždíme s příjemnými pocity. Celou cestu si máme o čem povídat a už teď se těšíme na další návštěvu.

Překvapil nás telefonát ze společnosti SVOPAP. Tato společnost pořádá rekvalifikační kurzy zabývající se zvířaty. Jedním z nich je rekvalifikační kurz „Canisinstruktor pro oblast rozvoje osobnosti“. Jejich přání nás docela překvapilo, ale příjemně. Účastníci tohoto kurzu chtějí, abychom jim canisterapii ukázaly v praxi. Vše jsme domluvily v nemocnici a [27.3.](#) jsme se setkaly v prostorách pavilonu se třemi dívkami z tohoto kurzu. Byly jsme tak trochu nervózní, měli jsme obavy, zda budou naše aktivity splňovat jejich představu o canisterapii. Naše Darinka je nadchla, se všemi třemi se náležitě přivítala a my mohli do „práce“.

Na oddělení dětské neurologie jsme se znovu setkaly s malým Marečkem. Rozzářil se, když viděl Darinku a zdá se, že ona ho také poznává. Vzhledem k tomu, že je hezký den, jsou téměř všechny děti venku. Podstatnou část naší návštěvy se tedy může Darinka věnovat právě Marečkovi. Mají dostatek času jak na mazlení a hraní, tak na polohování.

Na oddělení dětské psychiatrie se setkáváme s chumlem dětí. Tentokrát jich není tolik, abychom byly nuceny tvořit skupinky a věnujeme se dětem všem najednou. Vzhledem k tomu, že naše návštěva na předchozím oddělení obsahovala také polohování, musíme kontakt dětí s Darinkou mírně omezit a s dětmi upřednostňujeme hry a kvízy na „zvířecí“ témat. Darinka nám asistuje a děti se náramně baví.

Je po velikonocích a Zajíček by prý měl nadělit každému něco nového. Na oddělení dětské neurologie jsme tedy přivezly dáreček v podobě plyšového medvídky a na oddělení dětské psychiatrie skládačku puzzle. Snad se dětem budou dárečky líbit.

Po ukončení naší návštěvy na druhém oddělení, jsme si s našimi hosty ze SVOPAPu sedli v hale pavilonu a debatovali na téma canisterapie. Zdá se, že se jim průběh dnešního odpoledne líbil a jedna z dívek projevila zájem o spolupráci s Lékořicí.

Menší zdravotní pauza, ale vše napravujeme 15. 4. a jedeme za dětmi. Tentokrát opět v pozmeněné sestavě. Natálka není nikým novým v našem týmu, ale pejsky zastupuje tentokrát Aranka, naše „psí babička“, která se nás stále snaží přesvědčit, že ještě do důchodu nepatří. Proč tedy nevyužít jejího elánu a nevzít ji mezi její milované děti. Samozřejmě, že Aranka neklamala. Byla šťastná a plná elánu. Na prvním oddělení jí pomáhal náš plyšový pes Fido, který dětem slouží jako velký polštář a v případě, že se některé z dětí bojí psů, Fido je prvním pejskem, se kterým malého bázlívce seznamujeme, pak teprve přecházíme v seznámení s živými pejsky. Dnes jsme, mimo jiné, dětem ukázali, jak pracuje asistenční pejsek. Dětem se náramně líbilo, když jim Aranka pomohla se vslákáním čepice, šály a rukavic, nebo, když jim podávala odhozené věci.

Na druhém oddělení jsme měly děti rozdělené do tří skupin. Snad všechny zaujal kvíz, který jsme pojali jako soutěž o ceny. Děti se snažily a o legraci bylo dnes postaráno. Kvíz opravdu nikdy nezklame. Při malování jsme znovu použily pracovní listy, které máme pro tyto příležitosti připravené, některé děti nám je věnovaly s nakresleným obrázkem, jiné si je vzaly na památku. Aranka měla opět úspěch se vslákáním svršků a podáváním všemožných věcí, které děti záměrně trousily.

Celé odpoledne uteklo jako voda a my se vracíme k domovu. Aranka je příjemně unavená a podstatnou část cesty prospí. Nám je také fajn a už se těšíme na příští týden.

Následující týden jedeme za dětmi již v úterý-22. 4. Naše návštěva je spojena s rozhovorem s Dr Rosie Read, která se zabývá výzkumem v oblasti dobrovolnictví. Součástí jejího projektu je návštěva ve třech českých nemocnicích, z nichž je jednou právě TFNsP v Praze. Jsme moc rády, že můžeme být součástí toho toprojektu. Vyrazily jsme v silné sestavě-Dana Lidka, Natálka, Fany a Darinka. Ač jsme se snažily celou cestu vtipkovat, abychom maskovaly nervozitu, přeci jen na nás byla znát- nevěděly jsme, co nás čeká. Typovaly jsme, jak asi bude Rosie vypadat a jak se bude chovat. Po vstupu do naší “lékořicové” kanceláře z nás veškerá nejistota spadla. Fanyinka, která samozřejmě přijela s námi, se s Rosie náležitě přivítala. Rosie je příjemná, usměvavá a velice komunikativní. Povídal si s námi o naší práci se zvířaty, jak jsme se k této činnosti dostaly, proč se dobrovolnictví věnujeme-co nás motivuje. Bylo to velice příjemné setkání a už nás nerozhodil ani fakt, že se s námi šla Rosie podívat na oddělení. Na prvním oddělení má u sester velký úspěch náš nový pomocník-velký plyšový pes. Děti byly nadšené z toho, že na něj mohou lehat a hrát si s ním trochu divočeji, než s živým pejskem. Využily jsme jejich zájmu a na plyšovém pejskovi jsme s dětmi probíraly, jak se k pejskům nemáme chovat. Fanyinku děti vnímají jako kamarádku, chovaly se k ní moc hezky. Také dnes byly děti moc milé. Hodina, ve které jsme si hrály s Fanynkou a povídal nad obrázky, utekla jako voda. Na dalším oddělení – dětské psychiatrie, jsme s dětmi využily pracovních listů, které máme vždy předem nachystané. Mladší děti hledaly na obrázcích ukrytá zvířátka a následně je vybarvovaly. Starší děti bavil kvíz na téma příroda. Fanyinka dělala dětem společnost při následujících hrách a na všech bylo vidět, jak jsou spokojení. Snad jsme Rosie nezklamaly a čas, který s námi na odděleních trávil, pro ni nebyl zbytečný. Dnešní návštěva byla poslední, před narozením malého Sebastianka, proto jsme na každé naše oddělení přinesly dětem dárek.

19. 6. se koná v kapli TFN setkání dobrovolníků s vedením nemocnice. Sebastianek je sice ještě maličký, ale i tak si troufáme vyrazit do Prahy i s ním. Chybí nám návštěvy na odděleních, tak se jedeme podívat alespoň na chvíli mezi dobrovolníky. Setkání je to příjemné, jsme velice mile přivítáni. Sebastianek je zlatíčko, je moc hodný, tak si tento hezký podvečer můžeme náležitě užít. Na závěr předvedla své umění skupina, věnující se africkým tancům a hudbě. Bylo to strhující vystoupení, moc se nám líbilo. Za nedlouho začnou prázdniny. My se chystáme po prázdninách znovu začít navštěvovat naše dvě oddělení. Už se moc těšíme.

Následující týden se stalo to, co se určitě podepsalo na nás všech, kdo má něco společného s naší Fanynkou. V sobotu- **28. 6.** nám byla Fanyнка odcizena. Vzhledem k tomu, že víme kdo ji odvedl, řešíme tuto situaci za pomoci policie v Lovosicích. Všichni věříme, že vše dobře dopadne a Fanyнка se nám vrátí.

Jsou prázdniny a naše aktivita je pozastavena nejen narozením Sebastianka, ale také ztrátou Fanyňky.

11.09. jsme opět před branami FTN a těšíme se na setkání s dětmi a personálem na našich odděleních. Hned před vchodem do budovy potkáváme děti z oddělení dětské psychiatrie a jejich srdečné vítání Darinky, která je tentokrát s námi bez Fanyňky, nás zahřeje u srdíčka. Na oddělení dětské neurologie je dětí poměrně málo, navštívujeme, mimo jiné, nechodícího chlapečka na jeho pokoji. Zjevně má zvířátka rád a snaží se, během mazlení Darinky, přesvědčit maminku, aby mu pořídila také pejska. Setkání s ostatními dětmi se soustředí také především na mazlení Darinky a povídání o pejskách. Na druhém oddělení je dětí mnohem víc a překřikují se, kdo tentokrát půjde s námi a pejskem do herny. S některými dětmi se již známe z předchozích návštěv. Tentokrát nám sestřička dětí pomohla rozdělit na dvě skupinky, přibližně o sedmi dětech. V jedné ze skupin jsou pouze děvčata, ve druhé chlapci. Je zajímavé, že kluci jsou k Darince mnohem ohleduplnější a jsou snáze zvládnutelní, než děvčata. S dětmi si povídáme o prázdninách, o zvířátkách, která mají doma. Milou hodinku, kterou s dětmi trávíme, si obohatíme o několik historek o zvířátkách a pár vtipů. Děti jsou milé a veselé.

6.11. jedeme opět do TFNsP za dětmi na naše oddělení. Dnes má premiéru Frosty, syn Fanyňky, který úspěšně složil zkoušky (psa canisterapeuta) u společnosti SVOPAP. Doprovází Darinku, která už je v této činnosti profesionálem. Na oddělení dětské neurologie je návštěva především o mazlení pejsků a povídání s maminkami hospitalizovaných dětí.

Na druhém oddělení se setkáváme se skvělými dětmi. Frosty si vyzkoušel poprvé na ostro polohování a byl skvělý. Darinka jako vždy nezklamala a dělala milou společnost všem přítomným dětem včetně spolupráce při polohování s Frostym. Děti se náramně bavily při hrách, mimo jiné: se zavázanýma očima chodily bosýma nohama po dráze, kterou jsme vyznačili na líně lepenkou.

Po krásném odpoledni jedeme domů s moc dobrým pocitem, že jsme zde opět nebyli zbytečně.

2. 12. snad všichni dobrovolníci sledují v 17. 30 hod. druhý program ČT, kde běží dokument o Lékořici v pořadu Klíč.

Je konec roku, ale určitě ne konec naší aktivity. Jsme si vědomé, že vzhledem k radostem a starostem s naším Sebastiankem budeme muset naši činnost dočasně přerušit, ale určitě se budeme snažit o návrat co nejdříve.

HODNĚ ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE 2009